

[Gert Petersen.]

blemerne. Der står ikke noget om nogen løsninger. Det forstår jeg så udmærket, fordi hr. Glistrup ved, at i det øjeblik han taler løsninger, sådan som han har måttet gøre det heroppe fra talerstolen, så er der tale om løsninger, som vil gøre situationen endnu værre i dette land. Derimod er vi interesseret i at bekæmpe augustforliget og især det indkomspolitiske afsnit. Det indkomspolitiske afsnit er i virkeligheden vand på hr. Glistrups mølle. Vi vil gøre, hvad vi formår for at hindre det i at blive til virkelighed. Det sagde vi, da det blev indgået i august, og det siger vi fortsat. Man har her fra et flertals side vedtaget en henstilling. Jeg har kigget efter i alle grundlovsparagrafferne for at finde ud af, hvordan man skal forholde sig til en henstilling. Der står ikke noget om en af folketings vedtaget henstilling. Det er altså ingen lov, men det er et forsøg og tilmed, sådan som det bliver kørt frem i pressen, et ganske groft forsøg på at skræmme og true fagbevægelsens medlemmer, og vi siger til dem: lad jer ikke skræmme, giv ikke efter for disse trusler. Men det kunne selvfølgelig godt være, at jeg har taget fejl, når jeg siger, at henstillingen er en trussel. Det kan være, jeg har taget fejl. Det ville vi da egentlig godt have undersøgt. Der har hersket en vis uklarhed omkring dette spørgsmål. Det radikale venstres gruppeformand, hr. Svend Haugaard, har til et blad, jeg tror, det var Information, udtalt, at det var klart, hvis henstillingen ikke blev fulgt, så måtte flertallet gennemføre et indgreb. Jeg har ikke hørt det helt så tydeligt fra socialdemokratisk side.

Jeg synes, det er vigtigt at få spørgsmålet afklaret, for der er ingen som helst tvivl om, at lønmodtagersiden vil stå betydelig stærkere over for arbejdsgiverne, hvis arbejdsgiverne ved, at de ikke kan regne med en automatisk undsætningsekspektion fra folketings side. Derfor skal jeg på vegne af mit eget parti, socialistisk folkeparti, Danmarks kommunistiske parti og venstresocialisterne fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, et forslag, der vedrører netop denne sag, intet andet end denne sag, og det lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketings tilkendegiver, at det ikke agter at gribe ind i overenskomstsituationen 1977,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg håber, at et flertal i folketings vil komme med sådan en tilkendegivelse.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal også lade dette forslag indgå i forhandlingen.

Poul Schlüter (KF):

I dag er der kun grund til at sige helt lige ud, at Danmark i 1976 oplever sin sværeste økonomiske situation siden den anden verdenskrig. Der leves på underskud, og der leves på lån. I årevis har dansk økonomi været præget og plaget af et for højt offentligt og privat forbrug. Det ved vi.

I foråret tog det konservative folkeparti hele denne store sag op over for regeringen. Vi stillede en forespørgsel, vi ville vide, om regeringen ikke kunne se, at der måtte gribes stærkt ind over for udviklingen. Hr. Stetter var vor ordfører, og han sagde i foråret: hellere handle nu end senere, for senere bliver det værre og sværere. Hr. Stetter sagde også, at hvis regeringen ikke nu griber ind for alvor, kommer vi til efteråret til at opleve en stor krise. Og det kom vi til, for regeringen ville ikke gribe ind. Regeringen lod alle tage på sommerferie. Der gik adskillige måneder til uden handling, og det var en fejl. Så kom omsider den ekstraordinære augustsamling.

Det konservative folkeparti ønskede som altid at arbejde for at bevare kronens værdi og få orden i økonomien. Nu var regnskabet inde efter det store udgiftsorgie, ikke mindst i kraft af septemberforliget året før.

I de 1½ år, vi har haft den nuværende regering, har den mødt saglig og stærk opposition fra det konservative folkeparti. Vi er gået imod regeringens kurs, fordi vi finder den forkert. Vi er gået imod den udgiftspolitik, vi synes er uansvarlig, og oppositionen fandt sit stærkeste udtryk, da vi i foråret nægtede at tage medansvar for en letsindig finanslov med et alt, alt for stort underskud. Vi stillede ændringsforslag om besparelser og nedskæringer i milliardstørelsen, men de blev nedstemt, og derefter blev de alt for høje udgifter vedtaget af partierne fra septemberforliget.

Da så folketings mødtes i august, brast samarbejdet mellem septemberforligets partier i